Τῇ 5 Ἰανουαρίου 1950.

Σεβασμιώτατε,

Εὑρισκόμην, ὁμολογῶ, εἰς μίαν ἀρκετὰ ζοφερὰν ψυχικὴν κατάστασιν, μὴ διαβλέπων οὐδεμίαν διέξοδον εἰς τὰς σημερινάς μου περιστάσεις καὶ διατηρῶν μόνον τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, ὅταν ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας ἀγαπητῆς μοι Σεβασμιότητος ἀπὸ 28 Δεκ. π.ε. Καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι εὕρετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ ἀπαντήσητε, ἦτο δι' ἐμὲ πολὺ παρηγορητικόν, ὅταν δὲ ἀνέγνων τὸ γράμμα Σας καὶ ἔμαθον ἐκ τοῦ περιεχομένου του ὅσα ἐπράξατε χάριν ἐμοῦ καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἐπετύχετε, ἡ ψυχή μου κυριολεκτικῶς ἐπλημμύρισε ἀπὸ αἰσθήματα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Ὑμᾶς προσωπικῶς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς ἐνεργείας Σας ποὺ δὲν ἐδιστάσατε νὰ ἀναλάβητε. Ἀποδείξατε ἐμπράκτως τί εἶναι ἡ ἔννοια χριστιανικὴ ἀγάπη συμφώνως πρὸς τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου τῆς ἀγάπης: „μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ, μηδὲ τῇ γλώσσῃ, ἀλλ᾽ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ" (Α΄ Ἰω. 3,18). Τώρα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ γράμματός Σου, διὰ πρώτην φορὰν ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ δοκιμασίαι μου πλησιάζουν, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς αἴσιον τέρμα. Ἡ λύσις ποὺ μοῦ προτείνετε, μὲ ἱκανοποιεῖ πλήρως. Ἀποστέλλω συνημμένως αἴτησιν πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν, ἐλπίζω ὅτι τὸ κείμενόν της δὲν θὰ συναντήσῃ ἀντιρρήσεις καὶ ἐμπιστεύομαι διὰ τὰ περαιτέρω εἰς τὴν φροντίδα τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος. Ἡ ἐνέργειά μου αὐτὴ γίνεται ἐν γνώσει καὶ μὲ ἔγκρισιν τῆς Διοικήσεως τοῦ ἡμετέρου Στρατοπέδου.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι πολὺ σύντομα θὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφράσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα ὅλον τὸ βάθος τῆς εὐγνωμοσύνης μου καὶ προσωπικῶς καὶ ἐξαιτούμενος τὰς ἁγίας εὐχὰς καὶ εὐλογίας Αὐτῆς διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

καὶ ἀγάπης
Μοναχὸς Βασίλειος Κρεβοττϊν.
1ον Συγκρότημα
4ος λόχος. 2α Σκηνή.
Α.Ε.Τ.Ο - Ε.Σ.Α.Ι.
Σ.Τ.Γ - 909 Β.